

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622202226
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7622202226.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu: A., právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés - advokát so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanej: E., o zaplatenie 2.097,82 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Zastavuje sa konanie o zaplatenie sumy 190,55 Eur a o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 190,55 Eur od 21.03.2022 do zaplatenia.
- II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.
- III. Nepriznáva sa žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca, Y. Ú. L., C..R., L. žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.04.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu sumu 2.098,82 EUR spolu s 8,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.098,82 EUR od 21.03.2022 do zaplatenia, ako aj zaplatiť náhradu trov konania.

2. Túto žalobu odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 17.08.2012 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Y. C..R., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec 1.200,- Eur a bola povinná uhrádzať štandardnú mesačnú splátku vo výške 40,- Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti zo Zmluvy, a to aj napriek viacerým výzvam zo strany pôvodného žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 05.03.2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2022 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.098,82 EUR, kedy táto suma zároveň predstavuje aj konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku.

3. Žalovaná k žalobe nepodala žiadne písomné vyjadrenie aj keď bola na to vyzvaná tunajším súdom uznesením sp.zn. 16Csp/29/2022-54 zo dňa 22.06.2022, ktoré jej spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené cestou príslušného OO PZ dňa 12.08.2022.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 08.06.2022, žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu - žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou A. R. R..K..S., R. R. H.V. XX, L., A.: XX XXX XXX (ďalej len "spoločnosť A. R.") ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu voči žalovanej, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania postúpená

spoločnosti A. R.. Spoločnosť A. R. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. K návrhu žalobca priložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24. mája 2022 adresované žalovanej.

5. Uznesením sp. zn. 16Csp/29/2022-51 zo dňa 17.06.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2022 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca Y. Ú. L., C..R., R. R. H. X. X, L., A.: XX XXX XXX a na jeho miesto vstúpil A. R. R..K..S., A.: XX XXX XXX, H. XX, L., t.j. terajší žalobca.

6. V nadväznosti na výzvu súdu uskutočnenú uznesením sp.zn. 16Csp/29/2022-55 zo dňa 22.06.2022 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe pôvodného žalobcu, a síce vyjadrenie sa, kedy a akým spôsobom došlo medzi stranami sporu k dohode o tom, že žalobca, resp. jeho právny predchodca je oprávnený žalovanej účtovať poplatky, ktoré si voči nej uplatňuje vo Výpise z Pôžičkovej karty Quatro, o vyjadrenie sa k skutočnosti, akým spôsobom vypočítal žalobca indikatívnu hodnotu RPMN stanovenú v zmluve hodnotou 26,60 % p.a., pri zohľadnení znenia Prílohy č. 2 časť II písm d./ bod 2./ zákona č. 129/2010 Z.z., o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si žalobca, resp. jeho právny predchodca splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si žalobca, resp. jeho právny predchodca splnil povinnosti vymedzené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase omeškania žalovanej s úhradami splátok a následne aj na výzvu súdu uskutočnenú uznesením sp.zn. 16Csp/29/2022-67 zo dňa 05.09.2022 na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v súvislosti s už vykonaným postúpením pohľadávky a adresovanú už novému žalobcovi, a síce o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky vedenej voči žalovanej , a o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky vedenej voči žalovanej súčasný žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 19.09.2022 uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučene pod číslom zásielky RF11570528SK, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučene do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, z ktorého aj citoval. Tiež poukázal aj na výzvu jeho právneho predchodcu - banky zo dňa 03.04.2019, ktorú žalovaná prevzala dňa 08.04.2019, a ktorou žalobca preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poukázal na to, že zákon o bankách neuvádza, akú formou má mať výzva banky pred postúpením, uvádza len obsahové náležitosti výzvy, a tiež na to, že žalovaná doručenie výziev zo strany ich právneho predchodcu nikdy nerozporovala. Žalovaná napriek písomnej výzve ich právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní, a týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách.

7. Ďalej uviedol, žalovaná dňa 09.08.2012 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Y., C..R... Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 17.08.2012. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.200,-- EUR so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 40.00 EUR mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 25.08.2012 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.05.2019 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

8. Ďalej poukázal na to, že v zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Y. Ú. L. , C..R.. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001

Z.z a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22.80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 1.200,00 EUR a výške štandardnej mesačnej splátky 40,00 EUR bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty Y., C..R... Žalovaná bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka Y., C..R.. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R... RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanej vo forme revolvingu nie je bezúročný.

9. Rozsah čerpania žalovanej predstavujú debetné transakcie, ktoré v uvedenom podaní bližšie popísal. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 3.474,43 EUR, ktorú predstavujú kreditné operácie vykonané žalovanou, ktoré v uvedenom podaní bližšie popísal. Čo sa týka žalobcom uplatnenej sumy 2.097,82 EUR, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 2.097,82 EUR pozostáva z istiny 1.189,72 EUR, z poplatkov 23,22 EUR, zo štandardného úroku 717,55 EUR a zo sankčného úroku 167,33 EUR. K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uviedol, že tieto sú špecifikované v obchodných podmienkach v článku I. „vymedzenie pojmov“, z ktorého následne citoval. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22.80 % ročne.

10. Zároveň uvedeným podaním žalobca zoberal žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 190,55 EUR (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petit žalobného návrhu a navrhol, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.907,27 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,00 % p.a. zo sumy 1.907,27 EUR od 21.03.2022 do zaplatenia,, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania na deň 26.09.2022, na ktorom rozhodol v spore, a ktorého sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili, pričom právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie doručené dňa 07.09.2022, ktorý svoju neúčast písomne ospravedlnil podaním doručeným dňa 19.09.2022. Vzhľadom na uvedené, keďže menovaní sa pojednávania nezúčastnili, súd v danej veci konal a rozhodol bez ich účasti. Žalovaná sa pojednávania zúčastnila.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým so Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty- Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro č. 42265875, s Obchodnými podmienkami pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. L., C..R.. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. účinnými od 15.09.2011, s Cenníkom Y. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., a.s. platnými od 01.12.2009, s Výpisom z Pôžičkovej karty Quatro vedeným na žalovanú, s prípisom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 03.04.2019 označeným ako „Predžalobná upomienka“ a doručenkou k nemu, s prípisom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 02.05.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, s Oznámením o postúpení pohľadávky z 24.05.2022 a epotvrdenkou z 24.05.2022 k nemu, s Prílohou č. 1 a 3 k Rámcovej zmluve o postúpené pohľadávok uzavretej medzi M. O. P., C..R.. a Y. Ú.Y. L., C..R.. Y., C..R., so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 19.05.2022, s Dodatkom č. 5 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 1. štvrtrok roku 2012 so stavom platným k 31.03.2012 a pre 2. štvrtrok roku 2012 so stavom platným k 30.06.2012 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 17.08.2012 bola medzi Y. Ú. L., C..R., A. : XXXXXXXX, R. R. H. X. X, XXX XX L. ako veriteľom, t.j. pôvodným žalobcom a žalovanou ako klientom v súlade s článkom V bod 22 posledný odstavec Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty

Pôžičková karta Quatro č. XXXXXXXXX a zmluva o spotrebiteľskom úvere (ďalej len ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX“)

14. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej schválený úverový rámec vo výške 1.200,- Eur a mesačná splátka vo výške 40,- Eur. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 22,80 % p.a..

15. V zmluve je uvedená hodnota RPMN a to 26,50 % p.a. , ako aj predpoklady, ktoré boli použité pre jej indikatívny výpočet. Podľa týchto sa pri výpočte vychádza z toho, že štandardná úroková sadzba (22,80 % p.a.) a poplatky zostanú nezmenené. Žalovaná ako klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou Kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.07.2012. Výška úveru je 1.200,-- EUR, počet splátok je 83, pričom prvá až predposledná splátka je v sume 30,--EUR a posledná splátka je v sume 9,37 EUR. Deň splatnosti je 15-tý deň v kalendárnom mesiaci. Celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sú uvedené sumou 1.269,37 EUR a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sumou 2.469,37 EUR. V zmluve sa tiež uvádza údaj o priemernej hodnote RPMN pre kreditné karty na Slovensku vo výške 21,82 % p.a.. (článok V bod 1 zmluvy).

16. Vyššie uvedená zmluvná hodnota priemernej RPMN zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovanej Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Kreditné karty pre 1. štvrtrok roku 2012 so stavom platným k 31.03.2012, pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 30.04.2012.

17. Ďalšie Súhrnné informácie o údajoch o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2012 so stavom platným k 30.06.2012 boli na stránke Ministerstva financií SR zverejnené až dňa 31.07.2012, a teda tieto mali byť relevantné pre daný úverový vzťah, nakoľko v ich prípade už uplynula lehota 15 kalendárnych dní do momentu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42265875/ t.j. k 17.08.2012) tak ako to vyžadoval v tom čase platný a účinný § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z..

18. Podľa výpisu z Pôžičkovej karty Quatro ku dňu 05.03.2022, konečný stav účtu k 28.02.2022 predstavuje mínus 2.097,87 Eur, doba splatnosti úhrady dlžného zostatku bola určená do 20.03.2022. Zároveň sa v uvedenom výpise uvádza úverový rámec vo výške 1.200,--EUR a výška štandardnej splátky 40,--EUR.

19. Žalobkyňa vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že asi 6 rokov dozadu uzatvárala zmluvu s J. L., s tým, že chcela spojiť všetky úvery, ktoré v tom čase mala a to vrátane aj tohto úveru z tejto kreditnej karty, o ktorom je tento spor. Následne vychádzala z toho, že úver, ktorý takto získala od J. L., jej splatil aj úver z tejto kreditnej karty, ktorá je predmetom sporu, pričom ona J. L. riadne splácala poskytnutý úver sumou cca 450,- eur mesačne. Je pravdou, že v prípade platenia uvedeného úveru v J. L. mala problémy platiť asi 2 mesiace, avšak podľa jej vedomostí bola klauzula v zmluve a v takomto prípade sa jej splátky stiahli priamo z výplaty.

20. Podľa čl. II. bod 8 uvedených Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. Y. L., C..R.. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. účinných od 15.09.2011, u ktorých nie je podpis žalovanej, banka je oprávnená okrem iného podľa písm. c./ stanoviť výšku Úverového rámca a Štandardnej splátky na základe vyhodnotenia žalovaným ako klientom predložených dokladov a po posúdení schopnosti splácať úver podľa interných pravidiel banky aj v nižšej výške ako žalovaný ako klient uviedol v Žiadosti, podľa písm. e/ prehodnotiť bonitu žalovaného ako klienta a následne zmeniť výšku úverového rámca, Štandardnej splátky, a maximálneho denného limitu kedykoľvek počas trvania Zmluvy, k tomu je žalovaný ako klient povinný na požiadanie banky predložiť potrebné doklady. Ak žalovaný ako klient zmeny neodmietne v lehote 30 dní od zaslania potvrdzujúceho listu o zmenách , resp. ak v tejto lehote uskutoční transakciu platí, že so zmenami súhlasí.

21. Podľa čl. II. bod 9 uvedených Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. L., C..R.. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. účinných od 15.09.2011, u ktorý nie je podpis žalovanej, úverový rámec a štandardnú splátku je možné meniť dohodou medzi Bankou a Klientom. Klient môže požiadať banku o zmenu úverového rámca a tomu zodpovedajúcej štandardnej splátky písomnou žiadosťou v listinnej podobe doručenou správcovi alebo

prostredníctvom elektronických prostriedkov - telefonicky a to tak, že sa pri telefonickej komunikácii identifikuje požadovanými bezpečnostnými prvkami pre telefonickú komunikáciu a vyjadrí jednoznačný súhlas s požadovanými zmenami. Pokiaľ banka zmenu úverového rámca schváli, zašle klientovi písomné potvrdenie o novej výške úverového rámca a štandardnej splátky. Banka si vyhradzuje právo zmeniť úverový rámec podľa interných pravidiel. Ostatné podmienky Zmluvy ostávajú nezmenené., ibaže by sa na ich zmene zmluvné strany písomne dohodli. Klient vyhlasuje, že zmenu úverového rámca a štandardnej splátky v zmysle tohto bodu považuje vzhľadom na použité prostriedky komunikácie za platne dohodnutú zmenu Zmluvy v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

22. Z vyššie uvedeného výpisu z Pôžičkovej karty Quatro sú zrejmé všetky debetné aj kreditné transakcie na účte žalovanej. Je zrejmé, že žalovaná začala čerpať úverový limit výberom finančných prostriedkov z bankového automatu dňa 25.08.2012 a to výberom v sume 80,--EUR, kedy tento úkon bol zúčtovaný 26.08.2012. Následne na uvedenú kartu realizovala ďalšie výbery ako aj transakčné operácie v podobe platieb touto kartou. Spolu tieto jeho debetné operácie na uvedenom úverovom účte za obdobie od 25.08.2012 do 28.02.2022 predstavovali sumu 2.753,30 EUR (t.j. suma bez účtovaných akýchkoľvek poplatkov) .

23. Z výpisu je tiež zrejmé, že dlžná suma pozostáva aj zo úrokov z dlžnej čiastky, a to tzv. štandardných úrokov, sankčných úrokov, z poplatkov za správu kartového účtu z poplatku za výber hotovosti na POS v SR a krajinách eurozóny, z poplatku za spracovanie poštovej poukážky, z poplatku za výpis zaslaný mesačne poštou, poplatku za úverové rizikové poistenie typu A, a z nákladov vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti.

24. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 2.097,82 EUR, ktorú podľa výpisu z Pôžičkovej karty Quatro predstavujú kreditné operácie vykonané žalovaným.

25. Podľa článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 35 Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. L., C..R.. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. účinných od 15.09.2011, u ktorých nie je podpis žalovanej, ak Klient nezrealizuje úhradu Povinnnej splátky, Správca ho vyzve na jej vyrovnanie. V prípade, ak Banka eviduje voči Klientovi pohľadávku po lehote splatnosti, ktorú Klient neuhradil ani v zmysle výzvy, má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu Transakcií Držiteľa karty na všetkých Kartových účtoch vedených na meno Klienta. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný, (b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, (c) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, (d) vymáhať pohľadávku súdnou cestou, pričom Banka má právo vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, (g) postúpiť pohľadávku tretej osobe.

26. Prípisom pôvodného žalobcu zo dňa 03.04.2019 označeným ako „Predžalobná upomienka“ adresovaným žalovanej pôvodný žalobca tejto oznámil, že ku dňu spísania uvedeného prípisu eviduje na kreditnej karte Pôžičková karta Quatro č. 0042265875, nedoplatok na splátkach vo výške 90,-- EUR, ktorý žiadal žalovanú uhradiť bezodkladne na účet bližšie uvedený v uvedenom prípise. Zároveň ju upozornil na to, že ak do 17.04.2019 nedôjde k úhrade bude pôvodný žalobca ako veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Uvedený prípis podľa doručky bol žalovanej doručený dňa 08.04.2019.

27. Prípisom pôvodného žalobcu zo dňa 02.05.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ adresovaným žalovanej pôvodný žalobca tejto mal oznámiť, že nakoľko táto dlžná splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila jej dlh z kreditnej karty Pôžičková karta Quatro č. 0042265875 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Ďalej jej mal oznámiť, že jej dlžná čiastka ku dňu spísania uvedeného oznámenia predstavuje sumu v celkovej výške 1.331.97 EUR, pričom istina z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá. Zároveň ju žiadal, aby po doručení tohto oznámenia uhradila celkový dlh na účet vedený v tomto oznámení.

28. Žalobca nepreukázal, kedy bol daný prípis daný na poštovú prepravu a ani kedy uvedený prípis žalovanej doručený.

29. Žalobkyňa vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že si nepamätá, že by bola vyzývaná na okamžité splatenie úveru.

30. Podľa článku XII. Zasielanie, bod 72 Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. L., a.s. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., C..R.. účinných od 15.09.2011, u ktorý nie je podpis žalovanej, (ďalej aj ako „Obchodné podmienky“), Banka doručuje písomnosti osobne, poštou alebo elektronickými komunikačnými médiami (najmä fax, e-mail) na poslednú oznámenú adresu, mail, faxové číslo.

31. Podľa článku XII. Zasielanie, bod 73 Obchodných podmienok, pri osobnom doručovaní sa písomnosti považujú za doručené ich odovzdaním do rúk adresáta alebo splnomocnenej osoby, čo preberajúca osoba písomne potvrdí. Pre doručovanie akýchkoľvek písomností Klientovi a/alebo Držiteľovi karty poštou platí, že sa považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, v zahraničí siedmy deň po odoslaní, a to aj v prípade ak sa vrátia ako nedoručené z adresy, ktorú Klient a/alebo Držiteľ karty uviedol ako svoju korešpondenčnú adresu v Zmluve (ak ide o doporučenú zásielku). Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené Klientovi a/alebo Držiteľovi karty piatym dňom po dni keď bola písomnosť podľa údajov Banky alebo Správcu daná na poštovú prepravu. Písomnosti doručované prostredníctvom faxu sa považujú za doručené momentom vytlačenia správy o ich úspešnom odoslaní. Písomnosti doručené prostredníctvom e-mailu alebo iného elektronického média sa považujú za doručené deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší/iný deň ich doručenia.

32. Pôvodný žalobca (teda Y. Ú. L., C..R.., R. R. H. X. X, L., A.: XX XXX XXX) túto ním v tomto spore uplatňovanú pohľadávku voči žalovanej postúpil ku dňu 19.05.2022 na terajšieho žalobcu, pričom uvedenú skutočnosť mal oznámiť žalovanej Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2022.

33. Uznesením sp. zn. 16Csp/29/2022-51 zo dňa 17.06.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2022 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca Y. Ú. L., C..R.., R. R. H. X. X, L., A.: XX XXX XXX a na jeho miesto vstúpil A. R. R..K..S., A.S.: XX XXX XXX, H. XX, L., t.j. terajší žalobca.

34. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

35. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

36. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej

37. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

38. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

39. Vzhľadom na to, že došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to v časti istiny vo výške 190,55 Eur predstavujúcej poplatky a sankčný úrok aj s príslušným úrokom z omeškania, súd v zmysle vyššie uvedených ustanovení Civilného sporového poriadku v nadväznosti na toto späťvzatie konanie zastavil v uvedenej časti istiny a prislúchajúceho úroku z omeškania.

40. Postupoval tak bez ohľadu na súhlasné či nesúhlasné stanovisko žalovanej, ktorá však s týmto čiastočným späťvzatím žaloby vyslovila súhlas a to na pojednávaní konanom dňa 26.09.2022, nakoľko k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo ešte skôr, než sa začalo predbežné prejednanie tohto sporu podľa § 168 CSP a ani pojednávanie o tomto spore ešte neprebehlo, a z obsahu žaloby je zrejmé, že sa nejedná o spor, v rámci ktorého určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu by mal vyplývať z osobitného predpisu.

41. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. C..R.. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia

upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. C..R.. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. C..R.. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

45. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. C..R.. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, § 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, 324, 341, 365, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, § 676 ods. 1 a 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

46. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. C..R.. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

47. Podľa § 273 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

48. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

49. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

50. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

51. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, na účely tohto zákona sa rozumie

- a.) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b.) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d.) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i.) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

52. Podľa § 7 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17).

53. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

54. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a.) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

55. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 132/2013 Z.z., účinného od 10. júna 2013, Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

56. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 106/2014 Z.z., účinného od 01.06.2014, Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

57. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

58. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

59. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

60. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

61. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

62. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

63. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. č. 42677263 zo dňa 15.10.2012, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

64. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

65. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

66. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

67. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

68. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 24.05.2022, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

69. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 24.05.2022, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

70. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 24.05.2022, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom

trhu,21a) upravujúcich konkurzné konanie,22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

71. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 24.05.2022, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.8)

72. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Y. a.s. Pôžičková karta Quatro č. 42265875 zo dňa 17.08.2012, k je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

73. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu vyhotovenia Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.01.2022, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

74. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

75. Pokiaľ ide o zvyšok žalobcom uplatňovaného nároku, vo vzťahu ku ktorému nedošlo k späťvzatiu žaloby, súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca naň nemá nárok, nakoľko nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na vedení tohto sporu a následnom priznaní ním uplatňovaného nároku v ňom.

76. V tejto súvislosti je potrebné predovšetkým uviesť, že nebolo pochýb, že vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 42265875 uzavretej dňa 17.08.2012 medzi Y. Ú. L., C..R., t.j. pôvodným

žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií § 52 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa § 2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

77. Z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42265875 uzavretej dňa 17.08.2012 nie je zrejme, aby žalovaná pri uzatváraní uvedenej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalovanej. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

78. Žiadna zo strán sporu túto skutočnosť nespochybnila, a preto súd túto skutočnosť bral ako nespornú.

79. Následne sa súd zoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie súčasného žalobcu na vedení tohto sporu.

80. Podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

81. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

82. S povinnosťou ex offio skúmania vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej ako imanentnej súčasti každého súdneho konania sa stotožňuje aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach, ktorý uvádza, že „...Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (porovnaj nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27). Navyše tiež dodáva, že „... Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 266/2014)“ (porovnaj bod 21 a 22 odôvodnenia Nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017).

83. Napokon súd poukazuje aj na najnovšie rozhodnutie najvyššieho súdu SR zverejnené aj v jeho Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí, podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6).

84. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

85. V súvislosti s týmito vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR súd ďalej uvádza, že za ustálenú rozhodovaciu prax podľa stanoviska najvyššieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 1. 1. 1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikátorne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali (porovnaj bod 12 odôvodnenia Uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 15/2017 zo dňa 30.05.2018 publikované pod poradovým číslom 31 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2019).

86. Súdu nie je známe, že by vyššie prezentované právne názory v príslušných rozhodnutiach najvyššieho súdu boli iným stanoviskami a rozhodnutiami najvyššieho súdu zmenené, resp. označené za prekonané, a preto je toho názoru, že mu prináleží ex offio skúmať vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu, aj keď táto zo strany žalovanej nebola po zmene na strane žalobcu v priebehu tohto sporového konania namietaná.

87. Navyše zo strany súdu sa nemôže jednať ani pre prekvapivé rozhodnutie, nakoľko uzneseniami sp.zn. 16Csp/29/2022-55 zo dňa 22.06.2022 a sp.zn. 16Csp/29/2022-67 zo dňa 05.09.2022 súd vyzval

žalobcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdených v žalobe, ktoré z hľadiska posudzovania tejto aktívnej vecnej legitímácie majú zásadný význam.

88. Posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie na strane súčasného žalobcu súvisí s posúdením splnenia podmienok predvídaných ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá má následne význam na posúdenie naplnenia predpokladov prípadného platného postúpenia pohľadávky voči žalovanej z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z..

89. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

90. Podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

91. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (do 30. júna 2011 - § 53 ods. 8), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky (porovnaj body 12.6 a 12.7 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

92. V danom spore pôvodný žalobca súdu predložil prípis zo dňa 03.04.2019 označený ako „Predžalobná upomienka“ adresovaný žalovanej právny predchodcom žalobcu, ktorým ju mal upozorniť na nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 90,-- EUR. Uvedený prípis bol žalovanej preukázateľne doručený podľa doručky dňa 08.04.2019.

93. Avšak zároveň žalobca v tomto spore nezdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu predčasnemu zosplateniu tohto úveru, a tým aj zároveň k zrealizovaniu výzvy na úhradu celého ním požadovaného dlhu , ktorý ako pohľadávka jeho právneho predchodcu mal byť predmetom postúpenia z tohto právneho predchodcu na uvedeného žalobcu.

94. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase právny predchodcom vykonaného zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

95. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

96. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

97. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie právneho predchodcu žalobcu malo vyplynúť bodu 35 Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. L., a.s. v spolupráci so spoločnosťou M. O. P., a.s. účinných od 15.09.2011.

98. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovanú ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

99. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESI'P- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s r. o., Bratislava, 2015, komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759, resp. aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018, ale aj body 12.6 a 12.7 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

100. Právny predchodca žalobcu mal po vyššie uvedenej „Predžalobnej výzve“ pristúpiť k samotnému zosplatneniu predmetného úveru prípisom zo dňa 02.05.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ adresovaným žalovanej, ktorým mal tejto oznámiť, že jej dlh z vyššie uvedenej predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a že ho teda požaduje uhradiť v celom rozsahu (vrátane predčasne zosplatnenie časti pohľadávky), inými slovami žiada úhradu celého dlhu. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, že by právny predchodca uvedený prípis žalovanej doručil, či dokonca vôbec dal na poštovú prepravu.

101. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. alespoň odoslanie poštovej zásielky s uvedeným prípisom) preukazujúcich takto doručenie vyššie uvedeného prípisu žalovanej nebol v spore preukázaný, a teda aj toto predčasné zosplatnenie úveru bolo neplatné.

102. V tomto smere nie je možné uplatniť ani súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, nakoľko táto viaže takýto následok na moment ich uloženia do jeho poštovej schránky, resp. vhoďenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote, pričom v tomto spore sa nepreukázalo naplnenie týchto skutočností o takomto doručení tejto zásielky žalovanému. (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016

uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.)

103. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že podľa platnej judikatúry najvyššieho súdu v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

104. Súd tiež dáva do pozornosti názor vyslovený najvyšším súdom, podľa ktorého koncepcia Občianskeho zákonníka je postavená na dispozitívnosti väčšiny jeho ustanovení, pričom v mnohých prípadoch je ponechané na zmluvnej slobode účastníkov, akým spôsobom pre svoje záväzkové vzťahy zákonnú úpravu modifikujú. V súlade s ustanovením § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka si totiž účastníci môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylné od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nebanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

105. V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručенú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

106. Inými slovami strany sporu si môžu v rámci dispozičnej zásady nanajvýš dojednať miesto, kam sa má prípadná zásielka pre jej adresára doručovať, nie však už dojednávať právnu fikciu, že samotným zaslaním takejto súdnej zásielky, príp. uplynutím určitých dní od jej odoslania, sa táto považuje za doručeníu jej adresátovi. Aj v tejto súvislosti súd uvádza, že tento vyššie prezentovaný právny názor najvyššieho súdu nebol dosiaľ iným stanoviskom, či rozhodnutím najvyššieho súdu zmenený, resp. označený za prekonaný.

107. Vzhľadom na uvedené preto si súd ustálil, že nebolo v spore preukázané splnenie riadneho predčasného zosplatnenia úveru, nebolo ani preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaného riadne vyzval na splnenie ním predčasne zosplatneného úveru, a teda nepreukázal, že vykonal výzvu na splnenie záväzku žalovaného pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

108. Za takúto výzvu rozhodne nemožno považovať prípis „Predžalobná upomienka“ zo dňa 03.04.2019, nakoľko týmto prípisom nebola žalovaná vyzvaná na úhradu tej pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia, keďže sa postupovala celá zosplatnená pohľadávka, a nie len hodnota splátok v celkovom objeme 90,--EUR.

109. Vo výzve by totiž mala byť uvedená konkrétna suma (zosplatnenej) pohľadávky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť a výzva na jej úhradu. Ak výzva obsahuje uvedené náležitosti, možno takéto podanie považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a až následne možno pohľadávku postúpiť. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky. Uvedenú otázku okrajovo rieši rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/29/2022 z 6. júla 2022, resp. rozsudky uvedeného súdu sp.zn. 6CoCsp/37/z 28.06. 2022, sp.zn. 6CoCsp/37/2022 z 28.06. 2022, príp. sp.zn. 5CoCsp/29/2021 z 19. mája 2022.)

110. Za takúto výzvu rozhodne tiež nemožno ako už súd vyššie uviedol považovať až následné oznámenie o postúpení pohľadávky, nakoľko pre takýto právny úkon je existencia predchádzajúcej výzvy na úhradu dlhu a následne 90-dňové omeškanie žalovaného s úhradou pohľadávky uvedenej v tejto výzve práve zákonnou podmienkou pre samotné postúpenie tejto pohľadávky. Ako už súd vyššie uviedol, podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanej mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tejto žalovanej bola výzva na splnenie jej omeškaných úhrad voči banke preukázateľne zaslaná. (k tomu porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017, príp. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017, ako aj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných). V danom spore táto podmienka však ako už súd vyššie uviedol nebola splnená. Súd tiež opätovne dodáva, že oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (porovnaj odôvodnenie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 v konfrontácii so skorším rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01).

111. Navyše žalobca, resp. pôvodný žaloba evidentne nepreukázal ani splnenie požiadavky § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta tak ako ju vykladá najvyšší súd, a preto ani nemohol vyvolať príslušné právne účinky, teda predčasné zosplatnenie úveru. (porovnaj body 12.6,12.7 a 12.8 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

112. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany právneho predchodcu žalobcu nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o bankách) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok, o ktorej existencii mal žalovanú vyrozumieť

právny predchodca žalobcu Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2022, v časti týkajúcej sa pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej z úverového vzťahu založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 42265875 je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

113. To, že žalovaná nerozporovala skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu v danom spore nie je podstatné, nakoľko ide o spotrebiteľskoprávny spor.

114. Povinnosť posúdiť ex offa nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

115. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14).

116. Inými slovami povinnosťou súdu pri posudzovaní sporov, v ktorých vystupuje slabšia strana sporu v pozícii spotrebiteľa je pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami ex offa dôsledne napĺňať ustanovenia únieového spotrebiteľského práva vo veci ochrany spotrebiteľa. To znamená, že súd je povinný posúdiť aj otázku platnosti, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského sporu bez ohľadu na to, či to žalovaný ako spotrebiteľ namieta lebo nenamieta.

117. Súd tiež poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, ktorý takisto pripúšťa možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Rovnako tak aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6, ktorý rovnako tak hovorí o ex offa súdnom prieskume aktívnej legitímácie žalobcu v spotrebiteľských sporoch pri postúpení pohľadávky vedenej voči spotrebiteľovi z banky na iný subjekt.

118. Napokon súd poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“, ktorá je plne akceptovateľná aj na tento sporový prípad, keďže ako súd už vyššie uviedol vychádzajúc z vyššie prezentovanej judikatúry najvyššieho súdu a ústavného súdu, je jeho povinnosťou skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vždy ex offa.

119. Súd zároveň uvádza, že je nepodstatné, že napriek vyššie uvedeným skutočnostiam o neplatnom postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu, bola súdom v priebehu konania pripustená zmena žalobcu uznesením sp. zn. 16Csp/29/2022-51 zo dňa 17.06.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.08.2022, nakoľko inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, kde súd sa zaoberá splnením podmienok podľa § 80 Civilného sporového poriadku t.j. rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej

(porovnaj Najvyšší súd ČR sp. zn. 32Odo/743/2006, ale aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 8 Cdo/28/2017 zo dňa 23.08.2018 resp. uznesenie NS SR sp.zn. 2Obdo102/2020 zo dňa 29.04.2021 zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe pod č. 54/2021).

120. V súlade § 80 C.s.p., ak teda nastane po začatí konania právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, táto skutočnosť sama o sebe nemá vplyv na okruh strán sporu. K procesnému nástupníctvu môže dôjsť iba vtedy, ak žalobca s poukazom na určitú právnu skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, navrhne, aby nadobúdateľ práva alebo povinnosti vstúpil do konania namiesto doterajšej strany sporu a ak súd takémuto návrhu žalobcu vyhovie (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. júna 2007 sp. zn. 32 Odo 743/2006).

121. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v § 80 C.s.p. V prvom rade je to existencia návrhu na zmenu subjektu, z ktorého musí vyplývať naplnenie všetkých zákonných znakov nevyhnutných pre to, aby súd tomuto návrhu vyhovel. Návrh musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná a ten, kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojim vstupom do konania súhlasiť / uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo/28/2017 zo dňa 23.08.2018/.

122. V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie predpokladov pre vyhovie návrhu na zmenu účastníka konania, tento skúma skutočnosť predpokladané zákonom len v procesnej rovine, a to z hľadiska spôsobilosti vyvolať procesným návrhom sledované účinky zmeny účastníka konania v zmysle prevodu alebo prechodu práva na iného. Je preto mimoriadne dôležité, a to vzhľadom na charakter právneho inštitútu zmeny účastníka konania (strany sporu) vnímať konanie z dvoch východísk. Prvým východiskom je konanie sústredené na samotnú zmenu účastníka konania čisto z procesného hľadiska, kedy súd skúma len opodstatnenosť procesného návrhu zmeny účastníka konania vzhľadom na možnosť vyvolať prechod/prevod práv alebo povinností z ich pôvodného nositeľa na iný subjekt. Druhé východisko súvisí s konaním a rozhodovaním vo veci samej, kedy až v tomto štádiu konania súd skúma otázku skutočnej existencie (prevodu/prechodu) práva alebo povinnosti. A to s dôrazom na skutočnosť, že návrh na zmenu na strane žalobcu v konečnom dôsledku za každých okolností podáva subjekt, ktorý je už len formálne v pozícii žalobcu a v dôsledku právnej skutočnosti stratil vecnú (hmotnoprávnu) legitímáciu. (porovnaj bod 49 a 50 odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn. 2Obdo102/2020 zo dňa 29.04.2021 zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe pod č. 54/2021)

123. Aby súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na jeho strane, musia byť preukázané formálne podmienky, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, ??že sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinností doterajšej strany sporu - žalobcu a že táto nastala, resp. došlo k nej po začatí konania. Pritom návrh musí byť podaný počas konania , teda skôr, než súd o veci samej rozhodol, a musí byť doložený súhlas nadobúdateľa práva so vstupom do konania ak má nadobúdateľ práva nastúpiť na miesto doterajšieho žalobcu.

124. Ohľadom žalobcom označenej právne skutočnosti tak súd skúma, či vôbec ide o právnu skutočnosť, či ide o takúto skutočnosť, s ktorou právne predpisy všeobecne spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti, teda či nejde o takú skutočnosť, ktorá podľa právnych predpisov nemôže mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, či naozaj nastala (teda napríklad že zmluva o postúpení pohľadávky bola skutočne uzavretá), a či je v konkrétnom prípade spôsobilá mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, o ktorej v konaní ide (teda že sa týka práva alebo povinnosti, o ktoré v konaní ide). Otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného, existuje alebo že naozaj na iného prešlo alebo bolo prevedené, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. júna 2007 sp. zn. 32 Odo 743/2006, ale aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018).

125. Súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu

hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

126. Súd preto o zmene na strane žalobcu vyššie uvedeným uznesením v priebehu sporového konania rozhodol, aj keď následne konštatoval neplatnosť predmetného postúpenia. Zároveň vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol, bez toho aby ďalej skúmal žalovanou prezentované argumenty o tom, že z jej strany mal byť nárok žalobcu už prípadne uhradený skrz úver, ktorý si mala vziať zo J. L., C..R...

127. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

128. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

129. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

130. Podľa § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

131. Podľa § 256 ods.2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane

132. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

133. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

134. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

135. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

136. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru jeho úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

137. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ, že pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby čo do sumy poplatkov a sankčného úroku vo výške 190,55 EUR a jej príslušenstva, toto bolo pričítané súdom na ťarchu žalobcu, ktorý zastavenie konania v tejto časti zavinil. Ak totiž dôjde k zastaveniu sporového konania z dôvodu späťvzatia žaloby je povinnosťou súdu skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania, pričom rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. V danej veci žalobca svoje čiastočné späťvzatie žaloby čo do sumy poplatkov a sankčného úroku vo výške 190,55 EUR ničím relevantným neodôvodnil. Za takejto situácie je teda zrejme, že zastavenie konania v príslušnej časti procesne zavinil žalobca.

138. Pokiaľ ide o zastávajúcu späťvzatím nepostihnutú časť istiny a príslušenstva, v tejto časti bola žaloba žalobcu v plnom rozsahu zamietnutá.

139. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti bola teda žalovaná v tomto spore úspešná v plnom rozsahu. Žalovanej by tak vzhľadom na vyššie uvedené ako úspešnej strane sporu vznikol nárok náhradu trov konania v pomernej výške.

140. V danom spore si však žalovaná trovy konania neuplatnila. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

141. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bola úspešná v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

142. Súd preto rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.